

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului: Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane " " " " pe 1/2 an 5 " " " România și străinătate pe an 14 franci " " " " " " pe 1 an 7 "	Prețul inserțiunilor Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor. de aci în sus 10 coroane	Correspondințele se adresează redacțiunii „FOAIA DIECESANĂ” iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la ADMINISTRAȚIA Librăriei și Tipografeiei diec. în Caransebeș
---	--	--

Predici alese

Predică la ziua s. profet Ilie

Și a zis muierea către Ilie: iată am cunoscut, că omul lui Dumnezeu ești tu și euvântul Domnului în gura ta adevărat.....
III. Împăr. c. 17 v. 24.

Iubiților Creștini!

Precum strălucesc în puterea nopții milioanele de stele pe ceriu și arată călătorilor calea: așa străluceau în legea veche prorocii cu faptele lor minunate între Israiliteni cei întunecați de norul păcatelor și le arătau calea adevărului și a dreptății.

Poporul israiltean era poporul ales al lui Dumnezeu și avea promisiunea, că din mijlocul lui se va naște Mântuitorul lumii.

De aceea a și purtat Dumnezeu grijă deosebită de acest popor. De și l-a dus în pământul sclaviei; de și l-a supus la felurite cercări și greutăți; și l-a făcut să vadă, pe lângă zile bune, și zile rele, totuș nu i-le-a făcut toate acestea de altă decât, ca numai să-l deștepte din fărădelegile lui, să-l lămurească, să-l curățască de păcate.

După scoaterea lui din sclăvia Egiptului i-a dat Dumnezeu mai întâiu prin Moisi pe muntele Sinai cele 10 porunci. După aceea i-a trimis din când în când alți bărbați aleși, ca să-l abată de la fără-de-legi și dela închinarea idolilor. Și acei bărbați însuflați de Duhul sânt erau prorocii. Prorocii erau mijlocitorii dintre Dumnezeu și poporul israiltean; ei poporului îi făceau cunoscută voia lui Dumnezeu și-l apărău de nedreptăți. Iubirea lor cea mare față cu poporul israiltean și credința lor în Dumnezeu li arată ținta, ce aveau să o urmărească și care nu era alta decât întărirea poporului în lăuntru și în afară.

Unul din acei trimiși dumnezeesci era și prorocul Ilie, a căruia amintire o sərbăm astăzi.

Dară pe lângă prorocii adevărați — mijlocitorii voinței lui Dumnezeu — se mai arătau între Israiliteni și prorocii cei mincinoși, prorocii idolilor, cari îl abăteau tot-una pe poporul israiltean dela calea cea bună.

Deci cu ocașiunea de astăzi voiesc să vorbesc mai întâiu de s. proroc Ilie, și apoi de prorocii mincinoși. Dară ca să aveți și voi, iubiților creștini, un folos pentru sufletul vostru din viața s. proroc Ilie pe de o parte, iară pe de altă, ca să vă știți feri de prorocii mincinoși, vă rog să fiți cu luare aminte!

I.

Iată, toată viața sântului proroc Ilie a fost un șir de fapte minunate, cari ni demustră, ce poate rugăciunea omului sânt înaintea lui Dumnezeu. Dară mai întâiu să vă spun, că prorocul Ilie să trăgea din seminția arhierelui Aron și era născut în Tesvi, un loc în Arabia, cam cu 816 ani înainte de venirea Mântuitorului, și cumcă chiar la nascerea lui se întemplă de avu părintele lui Sovac un vis minunat. Părintele lui visă adecă, că pare-că nisce bărbați în vestminte albe ar fi dat mâna cu pruncul, apoi l-ar fi înfășiat în foc și tot foc i'ar fi dat, ca să mănco. Și acest vis minunat îl deslegară preoții din Ierusalim și anume așa, ca cum pruncul va fi lumină și judeca-va pe Israil cu sabia și cu foc.

Prorocul Ilie, pe cum era bărcat plin de credință în unul și adevăratul Dumnezeu, a și fost însuflat de Duhul sânt și a prorocit răs-timp de 25 de ani, iară minunile, cari le-a făcut el cu putere dumnezească, ca să-i abată pe Israiliteni de la închinarea idolului Baal, acelea ni-s spuse pe rând în cărțile împăraților. Acolo putem ceti bună-oară, că el în Sarefta Sidonului a sculat din morți pe feciorul văduvei, care l-a săturat cu pâne dintr'o vadră, în care nu se

mai împuțina făina, și cu unt-de-lemn dintr'un ulcior, care nu se mai doșerta. Dară cea mai mare minune a sântului proroc era, că l-a surpat pe Baal, idolul la care se închinau Israilitenii, și l-a surpat cu aceea, că a pogorit foc din ceriu, de și-a ars jertfa, ce a adus-o lui Dumnezeu celui adevărat, — pe când cei 450 de proroci mincinoși, cari s'au încercat și ei să arete, că și Baal este un Dumnezeu puternic și face minuni, fură prinși de popor și junghiați la râul Chison. — Mai pogori sântul Ilie și ploaie din ceriu, de răcori pământul înșetat, după ce o răfinuse acolo cu cuvântul său trei ani și 6 luni de răul fără-de-legilor poporului israilitean. Apoi minune mare, odată merse prorocul într'una patruzeci de zile și patruzeci de nopți numai cu o unică mâncare până la muntele Choriv, unde a fost învrednicit să vadă pe Dumnezeu și anume într' atâta, pe cât îi este dat omului ales, ca să-l vadă. Iară împăratului Ochozia, carele era mare închinătoriu idolului Baal, l-a prorocit prorocul, că nu se va mai scula din patul, în care s'a suit, ei că cu moarte va muri, și așa s'a și întâmplat. Dară prorocul Ilie mai pogori încă de două ori foc din ceriu, de-arse pe cei doi căpitani, cari veniseră pe porunca împăratului Ochozia cu câte 50 de oameni, ca să-l prindă. Altă dată, voind s. Ilie să treacă peste Iordan, despărți valurile cu cojocul și trecă ca pe uscat. În urmă după ce unse el pe porunca lui Dumnezeu pe Ihu, fiul lui Namesi, de împărat preste Israil, și pre Elisei, fiul lui Safaft, de proroc în locu-i, fu luat la ceriu de o căruță de foc, trasă de cai de foc. Și apoi după luarea lui la ceriu se mai arătă încă numai o dată, adevă la schimbarea Domnului la față pe muntele Tavorului.

Acestea minuni și încă multe altele a făcut s. Ilie cu puterea cea mare, ce o avea de la Dumnezeu în urma rugăciunii, ce o îndrepta către părintele ceresc. — Din aceste minuni puteți voi cunoaște așadară, ce poate rugăciunea, ce o face omul din inimă curată.

Focul din ceriu ce a ars jertfa s. Ilie, demustră, într'una că Baal era idol fără de putere; învierea celui mort arăta că puterea rugăciunii este mare; tot așa și ploaia pogorită din ceriu. Trei ani și șese luni nu ploiașe în țara lui Israil și nici măcar un picuruș de roaună nu picase pe pământul înșetat. — Închipuți-vă deci, cum a mai fost atunci în țara aceea! Poste tot locul era o uscăciune nespusă, — oamenii și vitele numai nise umbre și coaste, ce de abia se mutau din loc în loc; carnea de pe trupul lor era uscată ca fânul. — Israilitenii, apăsați de atâta nevoie și aproape să peară cu toții de foame și de sete, ei da în toate părțile, că doară ar căpeta vr'un ajutoriu. Necazurile îi

înveliau, precum bate vântul trestia. Și ei erau atât de timpți la minte lor, de și căutau scăparea la idoli.

Prorocul Ilie cuțoseă, că a venit timpul suprem la dat ajutoriu poporului năcăjit; de aceea se roagă el la Dumnezeu și pogoară foc din ceriu ca să-i ardă jertfa; de aceea se urcă pe munte, departe de vuetul lumii, ca să vorbească cu Dumnezeu, și precum Moisi cu toiagul a despărțit marea roșie și a seos apă din peatră: așa s. Ilie cu rugăciunea deschide ceriurile și pogoară ploaie. Pe vârful Carmilului îl vedem pe s. Ilie înălțat cu trupul, dară cu atâta mai umilit cu duhul; acolo cade el la pământ, își acopere fața, sărută pământul și începe a se ruga. Dacă-l vedem noi pe prorocul așa plecat și plin de umilință, apoi nici nu ni mai vine a crede, că el cel-ce numai cu puțin mai înainte, pogorind foc din ceriu, a poruncit cu ton de împărat altui împărat, adevă lui Ahav, ca să se depărteze de acolo. Pe muntele Carmilului îl vedem pe s. Ilie cu inimă frântă, arătându-și micimea față cu mărimea lui Dumnezeu. Dar' Dumnezeu însuș voiesce, ca să-l vedem pre s. proroc atât de umilit, pentru-ca să înțelegem, că nu brațul lui, ci puterea lui Dumnezeu a făcut acele minuni. — Dumnezeu voiesce să ni arete, că și „Ilie era om patimaș ca și noi“ și că, dacă a făcut acelea minuni, apoi nu le-a făcut decât cu puterea rugăciunii.

Dară să nu credeți, iubitor, că îndată după întâia rugăciune a și început a ploia — semn pentru noi, ca sa nu așteptăm îndată după întâia rugăciune, ce o făcăm, ajutoriu de la Dumnezeu. — Prorocul se roagă și trimite un sol să se uite la marginea mării, de nu se arată vr'un nor — semnul ploii —; solul se întoarce fără să aducă seire bună; deci cu atâta mai umilit se roagă prorocul; el să trage ca un verme pe pământ, oftează, suspină, își încoardă toate puterile, pentru-ca rugăciunea lui să fie auzită. Și abia după rugăciune îndelungată cunoaște s. Ilie, că Dumnezeu l-a auzit — el vede un nor mic, dară încărcat cu ploaie. — Ei bine, și pe noi ne lasă Dumnezeu câte odată să stăm mult la ușă, să batem de multe ori, până ni-o deschide. Căci dacă ni-ar deschide-o îndată, apoi în ochii nostri bunătatea lui nu ar fi așa de mare și noi nu ni-am mai ruga cu atâta umilință. — Dumnezeu ne lasă să batem cam des, ca să simțim bine, cât de neputincioși și ticăloși suntem înaintea feței Lui, dară de altă parte să și cunoaștem, ce poate rugăciunea umilită.

Și cine ar mai putea număra toate minunile, ce s'au făcut dela începutul lumii și până în ziua de azi cu puterea rugăciunii?

Cu rugăciunea a depărtat Moise mânia lui Dumnezeu dela Israilteni și a bătut oastea lui

Amalie, cu rugăciunea dintr'o. cămară ascunsă a învins Samuil pe Filistenii, cu rugăciunea i-s'au adus regelui Ezechia 15 ani de viață. Rugăciunea i-a scos pe cei trei tineri neatinși din cupitoriul de foc și pre Danil din groapa leilor. Puterea rugăciunii a frânt ferecăturile lui Petru și i-a deschis ușile închisorii. Puterea rugăciunii a stempărat valurile mării, a făcut din bolnavi sănătoși și din morți vii.

Dar' ce să vă mai spun de puterea rugăciunii! Iată sânta scriptură este plină de dovezi. Și noi aveam încă și mai multe probe de puterea rugăciunii, „dacă ar fi mai multă rugăciune în Israel mai mult fum de tămâie pe altarele Iudei“. — Dară la noi rugăciunea pare-că dormitează, căci rugăciunea noastră diminează și sară se arată numai pe buze, dar' nu și în inimă. Graiul celor-ce cad la pământ, suspinele și vaietele inimelor frânte, acele-s rugăciunea, care-i placută la Dumnezeu și are putere.

Iacă toate minunile prorocului, de cari am vorbit, arată lămurit, că Ilie era proroc sânt și trimis dola Dumnezeu la Israeliteni, ca să-i întoarcă de la idolul Baal iară l-a închinarea și cunoscința lui Dumnezeu, celui-ce i-a scos din pământul sclăviei. — Această misiune și-a și împlinit-o prorocul cu puterea rugăciunii pe deplin, și de aceea îl venerează biserica noastră dreptmăritoare și până în ziua de azi. —

Dară ce-i cu prorocii mincinoși?

II.

Iacă cu multe sute de ani înainte de venirea Mântuitorului, cum am văzut, chiar și pe timpul lui Ilie prorocul, ba și mai înainte, pe când adevărată credința în adevăratul Dumnezeu de abia începuse a se înrădăcina între oameni, prinseseră a să rădica, pe lângă prorocii cei adevărați, și prorocii cei mincinoși, cari amăgiu pre oameni și-i făceau din închinători ai lui Dumnezeu închinători de idoli, de nisece făpturi adevărate, cari nu mai erau altă decât nisece chipuri făcute de mână omenească din feluritele materii.

Și acci proroci mincinoși căutau să-i abată pe oameni de la adevăratul Dumnezeu; iară după venirea Mântuitorului se încercau a-i abate chiar și de credința în însuș Mântuitorul lumii. Ei bine, de proroci mincinoși și de surpători ai credinței adevărate este și-n ziua de astăzi lumea prea plină. — De aceea nu mai întârzii a vă zice cu Apost. Ioan: „Iubiților, să nu credeți la tot duhul (omul), ci să cerneți duhurile (oameni), de sunt de la Dumnezeu, căci mulți proroci mincinoși au eșit în lume“ (I. ep. Ioan c. 4. v. 1). — Nu se mai poate nega, că și aici în țară din toate părțile ne împresură proroci mincinoși — dușmanii credinței, ai legii noastre adevărate. Ei caută să ne abată dela

credința noastră cea adevărată, care nu se ține nicăiri așa de curată, cum a fost dată de Isus Cristos, de s. Apostoli și de s. sinoade, ca în biserica noastră dreptmăritoare a răsăritului. Ei caută la noi chiorș, că ne ținem așa de tare de legea noastră, ce am moștenit-o de la străbunii noștri. De aceea ei nici nu se lasă să ne tulbure. Cu vorbe dulci se apropie de noi acei proroci mincinoși, se apropie de mic și de mare, de tiner și de bătrân, de sorman și de avut, și ni zic: »*Sciți ce, oameni buni? Fugiți de întunerecul vostru, sfărmați ferecăturile orbiei voastre sufletesci, lăsați-vă de legea voastră și veniți la legea noastră, căci acela numai e bun la Dumnezeu și se poate mântui, care vine și ie legea noastră; căci numai în a noastră biserică e rânduială bună, cântare frumoasă și cetire lungă; numai al nostru preot nu ie de la nime nimică, nici un ban rupt măcar, nu ie nici de la botez, nici de la cununie, nici de la înmormântare, nici de la ori-ce trebuință; numai al nostru preot e om iuzăfat, iară al vostru n'are școalele cele mari din alte țeri; numai a noastră biserică e îmbrăcată în aur și argint, iară a voastră-i numai de lemn. Iacă, oameni buni, dacă s'ar găst la voi măcar 40 de oameni să treacă la legea noastră, apoi preotul nostru v'ar face o biserică cu totul noauă, îmbrăcată în aur, v'ar face rânduiele bune între voi, v'ar da la cei mai lipsiți și câte 10 fl., ca să vă cumpărați câte un vițel, ar umbla să vă ușureze și cu birul ș. a. m.*«

Și unde nu pot isbuti acei proroci mincinoși cu cuvinte blânde de acestea apoi își arată arama alt-fel. Ei ni batjocuresc instituțiunile bisericii noastre, ei ne batjocuresc pe noi, ni îngrese preoții, ei cutează al amări chiar și pe Arhipăstoriul nostru, de bună samă crezând că, bătând pe păstoriu, răsipi-se-vor oile. Păstoriul însă esto credincios și-și pune viața pentru oi, iară turna va rămânea pururea neabătută dela pășunea cea bună.

Chipurile, ce le întrebuințează acei proroci mincinoși și dușmanii credinței noastre, ca să-și ajungă scopul, sunt deci felurite, prea adese ori mârșave din cale afară; și pentru-că toate, câte le fac, le fac, după cum zic ei, numai spre preamărirea lui Dumnezeu, de aceea scopul le sântescce ori-ce mijloace. Ei cu machinațiunile lor se furișază chiar în familiile noastre; ei întârâtă părinții asupra copiilor și copiii asupra părinților: așa strică ei armonia în sînul familiilor și după-ce samănă destulă nohgină, își apucă prada și fac cu dînsa, ce voesc. Poate-că vor fi fiind și între creștinii noștri din țara asta oameni de cei slabi de inger, ce se dau amăgiți de gurele cele dulci ale prorocilor acelor mincinoși, de gurile oamonilor acelora fără de credință și fără de căpătâiu, de acci ucigași de suflete, și poate că se vor fi lăsând de credința

noastră — de acest odor, ce-i mai scump decât tot aurul și argintul, ce l-am stringe și l-am rădica într'un munte chiar mai sus de cât cei munți urieși ai Cărpăților, acest odor, ce-i mai scump decât tot, ce este pe fața pământului și în sânul pământului; dară voi, iubitorilor creștini, să nu vă dați scoși de minte, să nu vă dați nebuniți, să nu vă tulburați, să nu puneți urechia la șoaptele cele satanice, ci să ziceți, făcându-vă cruce: *peri duh necurat din ochii mei.*

Pildă de credință vie să vă fie credința cea tare în Dumnezeu a s. proroc Ilie. Credința în Dumnezeu l-a forțat pe s. proroc Ilie de toate rătăcirile, credința în Dumnezeu a pus în inima lui acea dragoste mare către Dumnezeu și către poporul israelitean — credința, ce e semnul caracteristic al prorocilor T. V. — Credința în Dumnezeu l-a făcut pe s. Ilie se răbde foame, să răbde urgie din partea închinătorilor lui Baal, mai ales din partea soției regelui Achav, cu numele Isabela. Tot acea credință tare l-a făcut pe s. Ilie judecătoriu drept și nepărtinitoriu față cu cei nedrepti. Credința în Dumnezeu l-a îndemnat pe s. Ilie să se roage neincetat pentru binele poporului și să-i fie apărătoriu puternic.

Dacă vom avea și noi credință în inima noastră măcar cât un grăunte de mustar; apoi credeți-mă, că vom muta și munții din locul lor; atunci toate săgețile dușmane se vor frânge, vor sări înapoi în țandure de la inimă, de la credința noastră, care e a bisericii drept-măritoare a răsăritului, vor sări și se vor răsfrânge, cum se răsfrâng și săr înapoi valurile mării de stânce puternică, ce este în sânul ei. Și așa, cum sângele creștinilor și martirilor celor dintâiu i-a fost creștinismului numai de întărire: așa vor fi și încercările dușmanilor de azi, de a destrăma pacea între creștinii noștri și de a-i abate de la sânta noastră lege, numai de întărire pentru sânta noastră lege. Căci dacă nu mai pero adevărul, cătu-i lumea, apoi nici legea nu se mai poate trece, nici biserica noastră, care este una, sântă, sobornicească și apostolească Biserica noastră va rămânea pururea liman sigur pentru creștinul ortodocs.

Isus Cristos a zis, că biserica lui are destinația să împărătească în toată lumea, și va împărăți. Dară ca să împărătească în toată lumea, se cere și de la noi, ca să fim tari și neabătuți de la credința lui Cristos, de la legea noastră.

De aceea vă îndemn și eu, iubitorilor mei, ca să vă fie de tot dragă credința, legea noastră, legea asta, ce am moștenit-o de la străbunii, moșii și strămoșii noștri, care este unica și adevărată, depusă numai în biserica noastră, să vă fie dragă și să o păziți mai tare de cât ochii din cap!

Stați deci tari în fața vorbelor și săgeților

dușmanilor, nu vă dați scoși din minte! „Păziți-vă de profecii cei mincinoși, ca de cei-ce vin la voi în haine de oi, iară în inima lor sunt lupi răpitori“! (Mat. c. 7. v. 15). Purtați-vă mai vârtos cu stătornicie ca s. proroc Ilie și nu mai dați crezare celor ce se furișază pe la casele voastre și pe la carele voastre în zi de târg, de vă spun cuvinte dulci! Cercați dreptatea, aceea-ce este depusă numai în biserica noastră și păziți-o, căci mare va fi odată răsplata în ceriu!

Credința cea adevărată și biserica lui Cristos să vă fie pururea mai scumpe decât toate odoarele pământului: „Căci voi sunteți biserica lui Dumnezeu celui viu, precum a zis Dumnezeu: voiu locui întru ei și voi umbla și le voiu fi lor Dumnezeu și ei îmi vor fi mie popor“. Amin.

„Candela“

Lecțiuni din Religione

Momente din viața lui Isus în legătură cu anul bisericesc)*

I. „Nascerea lui Isus“

Astăzi voim să vedem: *pentru ce sârbăm Crăciunul.*

Când sârbăm Crăciunul? Peste câteva zile. Ce fel de sârbătoare e Crăciunul...? Pentru ce se bucură toți oamenii când vine Crăciunul...? Ce bucurii aduce copiilor Crăciunul? Darurile de Crăciun...? Ce vi-au povestit părinții despre sârbătoarea Crăciunului? Că atunci s'a născut Isus Cristos. De ce ne aduce aminte așadară Crăciunul? De nascerea lui Isus Cristos. Cine a fost Isus Cristos? Ce s'a făcut cu timpul din pruncul mic? Un om și încă un om bun și cu frica lui Dumnezeu; el învăța pe oameni, că Dumnezeu e Tatăl nostru și al tuturor oamenilor, că toți oamenii sunt fiii lui și prin urmare toți oamenii sunt frați, trebuie să trăească ca frații, să se iubească... Cum ar fi pe pământ, dacă toți oamenii ar trăi ca frații și s'ar iubi...?

Cine a fost mama lui Isus Cristos? Ce v-au povestit părinții voștri...? *Maria*, muma lui Isus, a fost fca lui Ioachim și a Anei. Ea de mică și-a pierdut părinții, și de aceea un om cu numele *Iosif* s'a îngrijit de ea. Iosif era *lemnariu*. Ce făcea el așadară? Luca lemnul și făcea case...

Unde au trăit și locuit Iosif și Maria? Nu aici în țara noastră, — așadară nu în țara în care domnesce împăratul și regele nostru Francisc Iosif I — Ei au trăit într'o țară departe-departede la noi, într'o țară foarte frumoasă, unde nu-i iarnă nici când, ci totdeauna e cald. Țara aceea se află într'acolo, de unde răsare soarele. Arătați încătrău se află țara, în care au locuit Iosif și Maria. Cum se numește acea parte

*) Școala herbart-zileriană nu admite istorioare biblice pentru elevii începători ai școlii populare; cere însă, ca în legătură cu sârbătorile mai mari și în mod ziditoriu să se propună momente din viața lui Isus. — Lecția de față este întocmită conform acestui principiu și e menită pentru anul I. de școală.

a lumii, de unde răsare soarele? Răsărit. În care parte a lumii se află aşadară ţara, în care au locuit ei? La resărit. Sciţi cum s'a chemat aceea ţară? Palestina-Dar satul? Nazaret. Odată însă Iosif şi Maria au trebuit să facă o călătorie lungă-lungă, mult mai lungă de cât cum am făcut noi, când am mers să vedem apusul soarelui... Ei au călătorit vr'o 3—4 zile. Ce vor fi făcut, când au obosit de drum sau când a'jnserat...? Au odihnit la umbra câte unui arbore... Astfel călătoriseră Iosif şi Maria, până în sfârşit au ajuns într'un oraşel cu numele *Vitlëem*. Acolo au trebuit să rămână peste noapte? În vr'o *ospătărie* (noţiune cunoscută din istorioara „Têrgul“). Noi însă dacă ajungem în vr'un oraş sau sat, şi avem acolo neamuri sau cunoscuţi, nu durmim peste noapte în ospătării, ci unde? La neamuri. Ce puteau deci să facă Iosif şi Maria...? Ei însă nu aveau nici neamuri nici cunoscuţi în Vitlëem, iar ospătăriile erau pline de oaspeţi şi nu aveau loc nici într'o ospătărie. Ce vor fi făcut deci bieţii călători osteniţi, Iosif şi Maria? Au trebuit să se adăpostească peste noapte într'o *peştere* afară de oraş, care era totodată şi *staul* de oi. În ţeara aceea caldă oile şi peste noapte dorm afară în câmp, numai când e ploaie se adăpostesc în staul; iar acum oile erau afară în câmp. Astfel Iosif şi Maria n'au aflat pe nimeni în peştere. Aci, se înţelege, că Iosif şi Maria nu puteau găsi un pat moale şi cald, ca şi acasă ca să doarmă, ci ce se va fi aflat în staul oilor? Paie, pe care se culcă oile; fân, ca să aibe oile ce mânca. Unde se pune fânul în staul, când se dă oilor să-l mănânce? În *iesle*. Din ce e făcută ieslea...? Iosif şi Maria trebuiau deci să rămână peste noapte în peştera aceea...? În aceea noapte a născut Maria pe fiul său Isus. Unde culcă mamele pe copiii cei mici? În *leagăn*. Înainte de a-l culca în leagăn ce face mama cu copilul? Îl scaldă, îl *înfaşă*... Unde va fi culcat Maria pe Isus după ce l-a înfaşat? Leagăn nu avea deci fi va fi culcat în iesle pe paie s'au pe fân.

Reasumare: Pentru ce s'erbăm Crăciunul? Cine a fost mama lui Isus? Cine a fost Iosif? Unde au locuit ei? Unde s'a născut Isus?

Să vedem acum *ce s'a mai întemplat la nascerea lui Isus*. Iosif şi Maria se vor fi bucurat, că Dumnezeu le-a dat un prunc. Şi ce vor fi făcut în bucuria lor? Ce faceţi, voi când căpetaţi ceva frumos şi vă pare bine de ceea ce aţi căpetat? Ne bucurăm şi arătăm şi altor copii. Ce fac oamenii, când Dumnezeu le dăruiesce vr'un copilăş? Cheamă neamurile şi pretenii să-l arate şi să se bucure toţi. Oare vor fi putut face acest lucru şi Iosif şi Maria? Nu, căci ei nu se puteau depărta din pesceră de lângă prunc, şi afară de aceea nici nu aveau neamuri, nici preteni în Vitlëem. De aceea bunul Dumnezeu a trimis un *inger* (cf. istorioara „Cuvântul lui Dumnezeu“) să vestească oamenilor nascerea lui Isus Cristos. Însă acum era noapte şi oamenii din oraş durmiau; deci Dumnezeu a trimis pe inger afară în câmp la păstorii, cari păziau turmele. Pe când dară păstorii, de lângă Vitlëem păziau turmele,

o lumină cerească fi acopere; înspăimântaţi ei văzură stând lângă ei un inger al Domnului. Ce le va fi zis ingerul? Să se teamă? Nu? Ci ce să facă? Să se bucure De ce? Ce se va face din micul Cristos? Om mare, care va învăţa pe oameni. „Nu vă temeţi, le zise lor ingerul, că iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot poporul, că s'a născut vouă astăzi Mântuitoriu, care este Cristos Domnul. Şi acest va fi vouă semn: Afla-ve-ţi un prunc înfaşat, culcat în iesle“. Mântuitoriu este acela, care scapă pe cine-va de ceva. De ce ne-a scăpat Cristos? De nesciinţă şi păcate. În aceeaş clipă se aud glasuri din ceriu. Ingerii lui Dumnezeu toţi laudau pe Dumnezeu şi ziceau: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire“. Mărire = mulţămită; laudă; întru cei de sus = în ceriu; bună voire = dar dumnezeesc. Apoi ingeri se depărtară în ceriu; iar păstorii ce-şi vor fi zis? „Să mergem şi să vedem!“ Ce vor fi făcut? Ce au aflat ei în peşteră? Ce vor fi făcut după ce s'au întors la turmele lor? Au povestit şi altor şi au laudat pe Dumnezeu.

Reasumare: Cum s'a lăţit vestea despre nascerea lui Isus?

Pentru ce s'erbăm noi Crăciunul? Despre ce trebuie să ne gândim noi la Crăciun? Cine a trimis pe Isus Cristos pe pământ? Dumnezeu. Cum mai zicem lui Isus? *Fiul lui Dumnezeu*. Pentru ce a trimis Dumnezeu pe Fiul său Isus pe pământ? Ca se înveţe pe oameni să se iubească ca fraţi, ca astfel să-i placă lui Dumnezeu de ei şi ei să poată ajunge odată în ceriu. Ce au făcut păstorii, când au auzit dela inger vestea despre nascerea lui Isus? Ce trebuie să facem noi la Crăciun?...

Acum vă voi avêta o icoană frumoasă, ca să vedem, cine scie spună ce se află pe ea. (Copii privesc icoane şi spun ce vîd şi ce sciu ei, fără nici un amestec din partea învăţătorului. După aceea explică învăţătorului lucrurile, pe cari vede că nu le înţeleg elevii.)

În oare de cântare se propun *cântecele de stea*: „*Mare minune s'arată*“... versurile 1—8. „O, ce veste minunată...“

P. Buzera

Varietăţi

Locale. Mercuri sara tinerul elev al conservatorului din Viena d-l *Aurel Nemeş de Alămor*, s'a produs cu iscusita-i vioară în cercul inteligenţei române din loc. A fost acompaniat la pian de gentila domnişoara *Elena Marin*. Domnul Nemeş promite mult; domnişoara Marin este o pianistă escelentă. Au cântat încă d-na *Lucia Barbu*, d-şoara *Sidonia Nimu* şi corul mixt al Reuniunii noastre de cântări sub conducerea d-lui *A. Sochor*. A fost multă voie bună. *Cas.*

„*Sâmzienele*“ la biserica ort. rom. „Călugăra“ din Ciclova-montană. Ziua de 24 Iunie a. c. st. v. a

fost una dintre cele mai însemnate zile de bucurie creștinească. Credincioși de ai noștri — nu numai din satele de prin prejurul Oraviței ci și din sate mai îndepărtate, precum Văliug, Dognecea, Goruia ș. a. — cu mic cu mare au peregriinat la s. mănăstire „Călugăra“ spre a-și aduce mulțumirea de laudă și a-și face închinăciunile datorite ca creștini Atotputernicului. Cu acest prilej au putut auzi o parte din corul mixt de curând înființat din Oravița montană, sub conducerea harnicului și vrednicului lor domn învățătoriu George Jian. Corul a executat responsurile liturgice cu cea mai mare precizie înduioșând inimile și storcând lacrimi de bucurie din ochii tuturor celor de față. Dar și eu subscrisul ca preot liturgisitoriu am fost cuprins de o mângăere sufletească auzind vocile cele mult pătrunzătoare ale bravilor coriști; pentru care fapt nu pot întrelăsa a nu aduce și pe această cale călduroasele mele mulțămiri bravilor coriști și conducătorului lor George Jian. Dumnezeu să-i învrednicească, ca și cu altă ocaziune să ne surprindă. Atragem atențiunea On. Domni preoți și învățători, ca să sfătuească credincioșii noștri a nu mai perigrina la alte mănăstiri străine având locurile noastre de închinare. — Valea-Călugărului, la 27 Iunie 1903 v. *Valeriu Dabiciu*, preot-administrator.

Mulțămită publică. Vezându-se lipsa unor stihare bis. pentru școlarii ministranți, aducem cu bucurie mulțumirile noastre Prea St. Domnișoare Silvia Puiu și Iuliana Costeanu, cari prin stăruința și colectarea d-lor au încasat frumoasa sumă de 118. cor. 20. fil. dela P. T. Domni și dame: Melania Panaiot, Elena Popoviciu, Iuliana Bălean, Institutul „Bocșana“ câte 10 cor. Dr. Aurel Oprea 5 cor. Ecaterina Brebenariu, Wilhelm Veisz Sohn câte 4 cor. Emilia Teimer, Iuliana Țeran câte 3 cor., Maria Panaiot, Anastasia Godian, Elena Nicolaeviciu, Olga Karsay, Ana Poienariu, Emilia Matei, Ecaterina Popescu, Ana Soare, Elena Miatoviciu à Pantelie, Maria Rănoiu, Dr. Cornel Petric, Ioan Marcu, Dușan Iancoviciu, Simion Jivoinoviciu, Iosif Suciu câte 2 cor. Iudita Iambrec 1. cor. 20. fil. Dr. Ștefan Godian, Milan Risticu, Carol Jian, Mihail Dragomir, N. N., Flora Petric, Teresia Mihailoviciu, Elena Poienariu, Cornelia Teodoroviciu, Iuliana Hardman, Maria Vinulescu, Ana Olariu, Maria Salariciu, Ana Morac, Ecaterina Cadia, Elena Rănoiu, Iuliana Dragomir, Maria Cerian a Nicolae, Ecaterina Popescu a Mihail, Ana Muntean, Mariți Perian, Emilia Muntean câte 1 cor., Elisaveta Roșcoban, Persida Bojincă, Elena Pateșan câte 60 fil. Ecaterina Diaconoviciu, Maria Dolorean, Dochia Jian, Ioan Muntean, George Burulean câte 40 fil. Iuliana Iovanoviciu, Anastasia Bojincă, Anica Balanescu, Maria Barna, Anastasia Loga câte 20 fil. Elisabeta Arjoca George Jian câte 60 fil. Primească deci atât stimatele Domnișoare colectante cât și contribuenții recunoștința noastră adusă în numele comitetului parohial. Bocșamontană în 28 Iunie 1903. *Macșin Popovici* preș. com. par. — *Mihail Costescu* not. com. par.

Stipendii la academia veterinară. Pe anul școlariu următoriu (1903—1904) au ajuns în vacanță un considerabil număr de stipendii pentru ascultători ai cursurilor de medicină veterinară la academia din Buda-pesta. Concurenților cu calcul de matură cel puțin *bun* (de la gimnasia, ori reale) li-se vor acorda stipendii în sumă de câte 600 cor. iar celor cu *foarte bine* 800 cor. Cererile, instruite cu testimoniu de maturitate (în copie legalisată) și cu atestat de sărăcie, și adresate ministrului reg. ung. de agricultură, sunt a se înainta rectoratului (rektorii hivatal) academiei veterinare în timpul vacanțelor, ori în zilele de 1—8 Septembrie cu ocaziunea înscrierilor. Stipendiații nu sunt obligați să intre în serviciu de stat după obținerea diplomei.

Avis.

Toți P. T. Domni, cari au primit apelul și lista pentru subscrieri de membri la „Societatea pentru Fondul de Teatru Român“, sunt rugați a retrimite lista în cel mai scurt timp.

Caransebeș, la 2/15 Iulie 1903.

Mihail Popoviciu, Iie Curescu, Dr. P. Barbu.

Bibliografie

Prof. Dr. Elefterescu: Despre mama de Familie. Conferință ținută în sara de 11 Ianuarie 1903 la Societatea culturală „Familia“. — *Despre căsătorie plăcerile și suferințele vieții familiare.* Conferință ținută la 13 Decembrie 1902. — *Despre prietenie sau Amicie.* Tipografia Al. Valescu, Mușătești-Argeș 1903. Prețul unui exemplar 30 bani.

XVII. *Programa școliei civile de fete cu internat și drept de publicitate a „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ din Sibiu pe anul școlariu 1902/1903* publicată de *Dr. Vasile Bologa*, director. Cuprinsul: 1 Câteva probleme ale școliei românesce dela noi, de Ion Borcia. 2. Discursuri dela încheerea anului școlariu. 3. Sciri școlare. — Sibiu, Tipariul tipografiei arhidieceșane, 1903.

Licitațiune minuendă

Pe baza încuviințării Venerabilului Consistoriu diecesan ddo 6 Maiu 1903 Nr. 1266 E. prin aceasta se escrie licitațiune minuendă pentru repararea cvarțirului preoțesc și încunjurarea bisericii cu zid din comuna **Zervești** protopresbiteratul Caransebeșului, cu prețul de exclamare de 745 cor. 29 fil.

Licitațiunea se va ținea în 6/19 Iulie 1903 după ameazi la 2 oare în casa comunală din loc.

Reflectanții vor avea să depună nainte de licitațiune vadiul de 10% în bani gata sau hârtii de valoare.

Specificațiunea de spese și măsuri precum și planul se pot vedea la presidiul comitetului parohial în orice zi.

Zervești, în 1 Iunie 1903 st. v.

3—3 [30]

Comitetul parohial.

Concurse

Pentru îndeplinirea postului învățătoresc la școala confesională gr. or. rom. din **Cireșul-Timiș**, protopresbiteratul Lugoșului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecesană.

Emolumentele acestui post sunt :

Salariu în bani gata 600 cor. eventual 540 cor. dacă învățătorul ar folosi $2\frac{1}{2}$ jugere estravilane al căror venit anual este 60 cor.

Pentru lemne 24 cor.

Pentru conferințe 10 cor.

Pentru scripturistica 10 cor.

Dela înmormântări, unde va fi poftit, 80 fil.

Locuința liberă cu grădină de 800 □ stânjeni.

Alesul învățătoriu va avea se poarte și agendele scripturistice ale comitetului și sinodului parohial, precum și a conduce corul înființând.

Concurenții sunt poftiți a se presenta în vre-o Duminecă sau serbătoare până la expirarea concursului în s. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare și tipic ; iară concursurile adresate comitetului parohial să le substearnă P. P. Oficiu protopresbiteral gr. or. rom. în Logoj.

Dat din ședința comitetului parohial gr. or. rom. Cireșul-Timiș la 29 Iunie 1903.

1—3 [33]

Comitetul parohial.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Pentru ocuparea postului învățătoresc din comuna **Gaiu-mic**, protopresbiteratul Ciacovei, se escrie concurs cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecesană“.

Dotățiunea acestui post este :

1. În bani 280 cor.
2. 14.64 Hl. grâu curat în preț de 140 cor
3. 9.76 Hl. cucuruz sfărnat în preț de 72 cor.
4. $4\frac{400}{1600}$ jugere pământ arătoriu cl. I. cu un venit curat de 120 cor.
5. Paușal de lemne 20 cor.
6. Pentru participare la conferințe 20 cor.
7. Pentru participare la adunarea generală 10 cor.
8. Pentru scripturistica 6 cor.
9. Dela înmormântări unde va fi poftit 40 fil.
10. Cortel liber cu grădină de 800 stânjeni. □

Concurenții să-și înainteaze recursele, adresate comitetului parohial din Gaiu-mic, Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. rom. în Ciacova.

Tot odată sunt poftiți a se presenta în vre-o Duminecă sau serbătoare nu însă în ziua de alegere în s. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare și tipic.

Învățătoriu ales are să poarte scripturistica la cult și s. biserică.

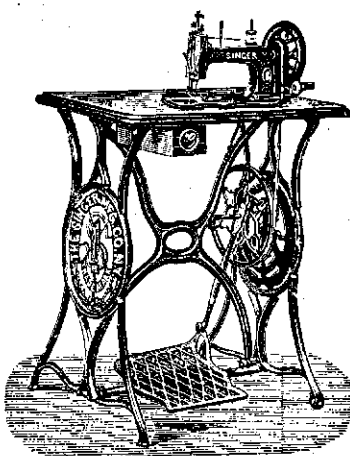
Gaiu-mic din ședința comitetului parohial ținut la 17 Maiu 1903.

3—3 [31]

Zaharie Latsco m. p.
preș. com. par.

Marcu Popa
not. com. par.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

PARIS 1900 :
„GRAND PRIX.“

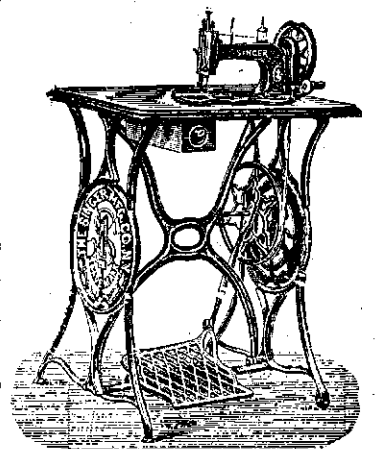
SINGER MASINI DE CUSUT originale

pentru usul familiei și scopuri industriale
de tot soiul.

Manuare simplă! — Durabilitate mare! — Capacitate mare de lucru! — Instrucție gratuită în toate tehnicile broderiei moderne de artă. — Motori electrice în toate mărimile pentru mănăturul masinelor de cusut. — Deposit în mătăsuri de brodat în mare asortiment de culori.

Singer Co.

Societate pe acții pentru mașini de cusut.

TIMIȘOARA 1891 :
MEDALIE DE AUR.
POJON 1899 :
MEDALIE DE ARGINT.

Spre binev. atențiune!

Mașinele originale Singer se capătă numai în magazinele noastre. Toate mașinile de cusut puse în circulație sub numele Singer de alte magazine sunt construite după sistemul nostru mai vechiu, care e inferior în privința construcției, capacității sistemului nou de mașini de cusut.

Timișoara-Cetate, Strada Hunyadi Nr. 10.

774
1903. hagy.

Hirdetmény.

Alólirott kir. közjegyző ezennel közhiré teszi, miszerint **néh. Strojescu Traila** cs. és kir. őrnagy volt karánsebesi lakos hagyatékához tartozó következő részvények *zárt ajánlati tárgyalás* (Offert-Verhandlung) útján a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak.

Az eladandó részvények		Mely részvénytársaságtól	Mely napon kezdődő üzleti év szelvényekkel együtt
darabja	név- téke dara- bonkint		
	korona		
10	100	„Oraviciana“, Oraviczán	1903 Január 1.
5	200	Karánsebesi téglagyár- és építő-részvény-társaság	„ „ „
3	200	„Albina“ nagyszebeni takaré- és hitelintézet	„ „ „
7	50	„Severineana“ kereskedelmi-társaság	„ „ „
5	200	Nagyszebeni „Concordia“ részvényt. felszámolás alatt	
45	200	Karánsebesi új takarékpénztár részvény-társaság	1903 Január 1.
5	25	Fortuna aranybánya részvény-társaság	
10	10	Verendineana kereskedelmi részvény-társaság	1903 Január 1.
10	200	Első almási takarékpénztár részvény-társaság Bozovicson	1903 Julius 1.
30	200	Lugosi népbank részvény-társaság	1903 Január 1.
22	200	Németbogsáni hitelbank részvény-társaság	„ „ „
10	600	Első Karánsebesi Sparcassa részvény-társaság	„ „ „
25	100	„Dunareana“ temes-kubini részvény-társaság	„ „ „
25	100	„Luceaferul“ versoczi részvény-társaság	„ „ „
10	200	„Bihoreana“ nagyváradi részvény-társaság	„ „ „
48	200	„Timişiana“ temesvári részvény-társaság	„ „ „
60	200	„Lugosana“ lugosi részvény-társaság	„ „ „
41	200	„Fagetiana“ facseti részvény-társaság	„ „ „
10	100	„Nera“ bozovicsi részvény-társaság	„ „ „
80	100	„Sebesana“ karánsebesi-részvény társaság	„ „ „

Az eladási feltételek a következők:

1. Ajánlatok tehetők az összes részvényekre vagy egy vagy több intézet összes vagy tetszés szerinti számú egyes darabjaira.
2. Bánatpénzként az ajánlat kapcsán minden egyes részvény *névértékének 10%* teendő le.
3. Az örökösöknek jogukban áll a beérkezett ajánlatokat indokolás nélkül visszautasítani, mely esetben a betett bánatpénz nyomban vissza adatik avagy portomentesen elküldetik.
4. Az ajánlatok lepecsételt borítékban ajánlattevő pontos címének kitüntetésével és a bánatpénzzel **Susich Károly karánsebesi kir. közjegyző**nél nyújtandók be.
5. Az ajánlatok beadásának határideje

1903 Augusztus hó 10-én

6. Az ajánlatok el vagy el nem fogadása felett az örökösökkel a tárgyalás

1903 Augusztus hó 11-ik napján d. e. 10 orakor

fog megtartatni, melynek eredményéről az ajánlattevők *azonnal* értesítettnek fognak.

7. Azon ajánlattevők, kiknek ajánlata elfogadtatott, kötelesek bánatpénzüket külbenei elvesztésének terho mellett a vételárt *1903 augusztus hó 16-ikáig* alólirott kir. közjegyzőnél lefizetni a mikor is az eredeti részvények, a szükséges forgatmányokkal ellátva, vevők rendelkezésére állanak.

8. A részvények vevő névére leendő átíratása valamint az avval járó kincstári esetleges alapszabály szerinti illeték vevőt terheli.

9. Az elvesztett bánatpénz az örökösök tulajdona marad.

Kelt Karánsebesen 1903 évi július 5-én.

Susich Károly s. k.
kir. közjegyző.